

૭૮૬
હિન્દુસતાંકી મશહુર માફક કબ્બાલીકી કબ્બાલીયાં
ગજલે દરજ હુય

શાહી કબ્બાલ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા:—કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ.

૬૦ ટાવર રોડ, અલાયાની વાડી સામે—સુરત.

કીંમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી, કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૮૮૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ શાહી કુલ્લાલ

વિષય ૪૩૬૮ : ૩ ૩૬૮

હિન્દુસતાંકી મશહુર મારફ કંવાલીકી કંવાલીયાં
ગજલે દરજ હુય

શાહી કંવાલ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :-

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ બુકસેલર.

ટાવરરોડ, અલાયાની વાડી સામે-સુરત.

સુરત બરાનપુરી બાગળ, ભાજવાળી પોળમાં આવેલા મી અનાવિલ

અંધુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ગોવિન્દજી હાદ્દાભાઈ નાયકે છાપી.

કીમ્મત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંસ્થા
૧૬-૧૫-૨૦૦૪

હરા દીનકે સરવરને કીયા.

આમે રેહમતકા બી છીડકાઓ પયમ્પરને કીયા
 મોતેઅર હૈ યે રિવાયત ને સુનાતા હું મંય
 શાને હરનામકી દેખો તો દીખાતા હું મંય
 સારી મેદશીલકા અખી વજદમે લાતા હું મંય
 નઝમ હસ કાસ્સએ દીલ સોઝકા અખતરને કીયા
 એક દીન મસજીદે નખવીમે શહે-કૈનો મઝાં
 કર રહે યે વોહ ખીસ્મીલ્લાહકી તારીફ બયાં
 પોચી તકદીરસે એક બડકી યહુદીકી વહાં
 ઉસકે દીનમે યે અસર હુખએ પયમ્પરને કીયા
 દેખી જાન માને યે હાલત ઉસે સમજાયા બહોત
 આપ ઝાલીમ ચા ઉસે ઓરબી તેજ આયા બહોત
 કરકે શમશીર બહેરના ઉસે ધમકાયા બહોત
 તંગ ઉસ લાડત્રી બેટીકા કિતમ ગરને કીયા
 બરકે ગુસ્સેમે વો બેરહેમ સિતમગર બોલા
 મારી જાએગી ને ગિસલિલ્લાહપર અજબ લખ બોલા
 કલ્લ કરનેકે લીએ બેટીપે ખંજર તોલા
 ખુશ ખાતઓ યે દુખતરસે બદ અખતરને કીયા
 બોલી દુખતર કે યે કલમા હે મેરી જાનકે સાથ

મુઝસે હરગીઝ ન છુટેગા કીસી મમનુનકે સાથ
 માઢ મેંને કીયા ઇસકો બડે અમરમાનકે સાથ
 અબ મુસલમાન મુઝે મેરે મુકદ્દરને કીયા
 સર મેરા દારૂલે મુઝકો નહી સરકી પરવાહ
 કુછ તેરે માલકી અવાહીશ હય ન ઝરકી પરવાહ
 તુઝસે મતલબ હે ન મુઝકો તેરે ધરકી પરવાહ
 અબતો બેચેન મુઝે ઇશકે પયઅરને કીયા
 બે ને બીસમિલ્લાહકી અમ કર દીયા બેકલ મુઝકો
 સીન ને ઇશકી પેહનાઈ સલાસીલ મુઝકો
 મીમસે જમ મોહબબતકા પીલાયા મુઝકો
 અબ કરમ મુઝપે મેરે સાતીએ કવસરને કીયા
 કલ કરનેકો જો અબ બેગીચે લાયા ખંજર
 દસ્તા બરતા ચે કહા બીબીને સુન અબ શૌહર
 રહમકર ઇસને તો મરનેહીપે બાંધી હય કમર
 ઇસકો વહેશી કાસી ચલતે હુવે મંતરને કીયા
 મારકર જનસે તુ ઇસકોબી રસવા હોગા
 ભોગ ચઠખેંચે બોહોત સરમે ચરચા હોગા
 રખકે તોહમત જો તુ મારેગા અચ્છા હોગા
 રાએ બીબીકી જો પાછ તો શૌહરને કીયા
 દી અંચુડી ઉસે ઓર ચે લડકીસે કહા
 ચે અમાનત હય ઇસે રખના હિફાઝતસે કરા
 કી ખ્યાનત તો મીલેગી તુઝે માકુલ સજા
 દીલસે મંજુર ઉસી બાતકો ફખતરને કીયા

પડકરે બિચ્છનિલાહ ઉસે જોખમેં રખકર સોધ
 તાકે બાબાકી અમાનત ન ચુરાએ કોઇ
 બાપને શબ્દો ચુરાઇ તો વો ઇતના રોઇ
 અશ્વમ ગિરયાં બહોત રશ્કે સમુંદરને કીયા
 પડકરે લાહોબવલા કુવવતા ઇલા બીલા
 બોલી રો કરકે અંગુડીકો મંગા બીસમીલા
 બાપકે કુલ્મો સીતમસે તુ છુડા દે અલાહ
 કયા કહુંગી જો તલબ મુઝસે તમગરને કીયા
 ચુંકે વો તાકમે ચા શબ્દો ઉઠા બીસ્તરસે
 કામ ચુપકે ચે કીયા કુછ ન કહા દુખતરસે
 ભે ગયા સાદ અંગુડી કો ચુરા કર ધરસે
 ગર્ક દયયામેં ઉસે જાકે સીતમગરને કીયા
 લોટા દરયાસે તો શીર અપને અઝીઝમેં ગયા
 જોડકર હાથ ચે હરકૌમી બીરાદરસે કહા
 મેરે ધર શામકો એક ધુમકા જલસા હોગા
 સબકી દાવત હય ચે ઉસશુમ બદ અખતરને કીયા
 હુકમે શવહર સે દીયે બીબી ને ખાને તૈયાર
 રખ્યે બા કાયદા મુસગીવ મુરખ્યે વ અમાર
 સિરફ મછલી હી નથી ઇસલીએ પહોંચા બાઝાર
 મોલ મછલીકા મછે રેસે મછંદરને કીયા
 લાકે બાઝારસે મછલી શીર દુખતરકો દીયા
 મેરી ખવાહીશ હૈ કે તુ બદલ કમાય ઇસકે બના
 બાકે તરીફ કરેં સબ ચે કમાલ અપના બતા

તુઝકો હર કામમેં પુખતા તેરી માદરને કીયા
 જુ હો મછલીકા શિકમ ચાઢ કીયા હૈ શીલ ફેર
 નબર આયા ઉસે કુદરતકા તમાશા કુછ ઝોર
 સાફ રખખીથી અંગુઠી વો અનામતકા બતોર
 બાદ અઝાં જોખમેં દાખીલ ઉસે દુખરબને કીયા
 અલ ગરઝ ખાચુકે જખ સારે ચહુદી ખાના
 પુછા હર એકસે બતલાઇએ કયા ઇસકી સઝા
 સખ યે કહેને લગે કે કતલ હય લાજમ ઇસકા
 યે બુરા કામ હે જો આપકા દુખતરને કીયા
 ચાર પંચો મેં ચહુદીને યે લડકીસે કહા
 મેંને કલદીથી અંગુઠી જો તુઝે વો અખલા
 પડહકે ખીસમીલ્લાહ નીકાલીવો અંગોઠી ઉસજ
 ઉડ ગએ હોશ તઆજજુખ સા બદ અખતરને કીયા
 પુછા બેટીસે કે અખ બતા મુઝે યે બેદકી બાત
 મય તો ડાલ આયા ચા દરયામે જોથી કલ કી રાત
 સચ બતા મુઝકો લગી કયરે બલા તેરે હાત
 યે બતા કામ તેરા કોનસે રહે બરને કીયા
 હંસકે કહેને લગી સુન અય ખરે બેદુમ ઝો બેલ
 કામ લવંડીકા હુવા હે યે મોહમ્મદ કી તુ ફેલ
 ઉસકે ગુન હોનેસે આયા ન મેરે આંખપે મૈલ
 મેરી હાલત પે કરમ મેરે પયમબરને કીયા
 જખ સુના ઉસને યે લડકી કા બવાબે માકુલ
 તખ લગા કહેને યે બેટીસે બહોત હોકે મલુલ

સમ કહા તુને મુજે દીન હય અહમદકા ખુશ
 ખખ મુસલમાન મુજે દીનકે રહેખરને કીયા
 બોલા બેલીસે મખાશીકા તલખગાર હું મંચ
 ખખજદે મેરી ખતાકો કે ખતા વાર હું મંચ
 આજસે દીન મોહમદકા તલખગાર હું મંચ
 મેરે રમ રમમે અસર હુખ્ખે પયખખરને કીયા
 ખખ ઇસલામ હરા દીન કે સરવરને કીયા

નંદા ગઝલ. ગઝલો મનઝર.

મદદે ઇશકમે નઝરોસે ગીરા જતા હું,
 બે-બહા મોતી હું મદીમે મીલા જતા હું.
 એ કહો જો કબી બૂતેસેબી યાદ ન કરે,
 એક મેંહી હું કે તુમચેહી મીટા જતા હું.
 કુચ્છ દીનો ઝોર તસવ્વુર નેરા કર લેને દે,
 રહતા રહતા તેરી તસ્વીર જના જતા હું.
 રોઝ કહને થે કે મહેશીબસે ઉઠા ફુંગા તુઝે,
 લીજીએ આજ મેં દુનિયાસે ઉઠા જતા હું.
 છીનકર દીલ મેરા વોહ શોખ લીયે જતા હય,
 દીન બહાદે સરે ખાઝાર લુટા જતા હય.
 હસ મસીહાસે કાઠ જાકે થે કહે દે મનઝર,
 ઝો! ખુદાકે લીયે જલદી મેં મરા જતા હું.

નર્મ મઝલ.

મહેરબાં હો જાયંગે દર્દે જુગર હોને તો દો,
 ખુદ ચલે આયંગે નાસોં મસર હોને તો દો,
 જાન કહાં જાને હો તુમ ધસ કદર જલ્દી હે ક્યા?
 રાત બાકી હે ચલે જના સહર હોને તો દો.
 લાખ ખીરમીલ હો ગયે ઝોર કલ હોંગે સેંકડો,
 ઉનકી મેદશીલમે જરા તીરછી નઝર હોને તો દો.
 ખાક ઉડાતે આંધ્રે મેરી લલક પર દેખના,
 મેરે મરનેકી ઝરા ઉનકો ખખર હોને તો દો.

મઝલ.

ઉસને કહા પેદયાનલે મેં કાતેલે ખુખાર હું
 મયને કહા તુમપર શીલ હોનેકો મેં તૈયાર હું
 ઉસને કહા અય મેહયા ફિર બઝમ મેં કયું આગયા
 મયને કહા કાપુ નહી દીલસે મેરે લાચાર હું
 ઉસને કહા તુ રખમે અરની કયું હૈ મુસાફી તરેહ
 મયને કહા જલવહ દેખા મેં તાલિમી દીદાર હું
 ઉસને કહા ગરદનપે તેરી શીરહું શમશીર કો
 મયને કહા દેરી ન કર જીનેસે મેં બેઝાર હું
 ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રસવા કર દીયા
 મયને કહા તેરે લીયે રસાવા સરે બાઝાર હું

ગઝલ.

હનપે આ શિક્કે હો કે અપની જીંદગી જારખાદ કી
 ખુદ ફસી ફન્દે મેં યુલયુલ કયા ખતા સૈયાદ કી
 ખુલમ ખેલદ કરદીયે તાકાદ હે બલ્લાદ કી
 કાટ ડાલુંગા જખાં તુને અગર ફરીયાદ કી
 ઇસ મહોખ્ખતકા ખુરા હો દમ લખેં તક આ ગયા
 શીરી બનકર પુકડાલી કબ તક ફરહાદ કી
 અબ બહેમા ખુન ઇસ કુચેમેં જના ઇસ કદર
 મુર્ખ મછલી બનકે તેરેગી છુરી બલ્લાદ કી

ગઝલ.

કુરંકી હમકો તમન્નાહે ન યુલજન ચાહીયે
 કમલીવાલે દીલરખાકા હમકો દરજન ચાહીયે
 હમકો આબાદીસે કીયા મતલબ ગરઝ કીયા વાસતા
 હમહેં દીવાને હમેં સહીદ કા દામન ચાહીયે
 જેસુ અપને રૂએ રોશન પર પખેહી રેહનેદા
 એસે ચેહરે કે લીયે અપસૌહી ચીલમન ચાહીયે
 બાદ સુરદન રૂઠ મેરી બઠકે કહી અપસા નહો
 અથ અઝી ઝો કુચએ જનાં મેં મદદન ચાહીયે

મઝલ.

સેફ હો જીસકી બાંધાં શમશીરકી હાજત નહી
 પાક હો જીસકી નઝર શીર તીર કી હાજત નહી
 રાત દીન કરતા હે અય દીલ તું કે જીસકી જીસતજી
 વો અગર આહે તો કુછ તદખીર કી હાજત નહી
 કીયા યાર મુજસે પ્રછતા હે હર્ દીલકી દાસતાં
 હાલ રોશન હે મેરા તહરીર કી હાજત નહી
 યારકે કુચેમેં જા જોર પી શરાબે મારેકુત
 મસ્ત દીવાને કો કુછ તવકીરકી હાજત નહી

હુરેં ફેહતીથી કે હમ લેનેકો જાયા કરતે
 આપ હર રોઝ ખસીનેર સે આયા કરતે
 રોઝ હમ ચેહ કદમ આંખોસે લગાયા કરતે
 પેશવાઝ કે લીયે ધુમ મચાયા કરતે
 રૂખે ગુલ ગુસે અરક પ્રચ્છ કે લાયા કરતે
 અપને કપળોં કો પસીનેમેં જસાયા કરતે
 આપકો તખતે ઝમર રૂં પે બેઠાયા કરતે
 સામને હમ ચેહ ખળે હોકે સુનાયા કરતે-સલ્લ-લાહ

આ કથાનો પે ફરીશતોકી મોહમ્મદ કો નામ
 કોઇ ચુમેથા રીકામ જોર કોઇથા મે આ લુગામ
 માંગતી જતીથીં હુરાને બેહીશતી ધનઆમ
 અખીયાં બેજ તે જાતેયે દુરૂદ જોર સલામ

જામણે સુખ તલક સુખસે ભેકર તાજામ
 રોજ ફવારે ઉછલતેયે ઉછકતેયે જમ
 હોઝે કવસરપે હુએ જમ્મ જોસમ ખાસો આમ
 જમ્મસે કુલકલે મીનાકે ચેહથા તરઝે કલામ

સલ્લલ-લાહ

શેર. ૭ ગઝલ નં. ૧

હો મયસર સરવરે આલમગી દરખાંની મુઝે
 ખોરીયાહે ઉનકે દરકાતખતે સુલતાની મુઝે
 ઉનકે કદમો પર પડા હું હમ નીકલ જાએ અબી
 આજહી આયે અજલ આખિરવુદે આની મુઝે
 કચું રહે યસરજમે છોડા કાફલે વાલોંકા સાય
 ઠોકરે ખીલવાયગી યે મેરી નાદાની મુઝે
 આખે ઝમઝમ કીતલખ એક દીન કુવે ઝકવાયગી
 ચાહમે કરના પડેગા ખુનકા પાની મુઝે
 એક તવજજોહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીખા
 યાનખી તુમને ચે જખશાફયઝરહાની મુઝે
 તારે ગીનતા હું જામે દુરકતમે નીદ આતી નહી
 યાનખી યુલાહ દીખાદો શીકલ તુરાની મુઝે
 અપની આંખોસે લગાકર સરપે રખલું મર મીલે
 કફસ પાએ ઉગી તાહેર તાજે સુલતાની મુઝે.

શેર ૭. ગઝલ નં. ૨

કય સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેંહે
 પરતવે તુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેં હે
 દેખલેંછન દો ધરોમેં દેખનેવાલે ઉનહેં
 એક ધર હે ધનકા દીલમેં એક ધર આંખોમેં હે
 હમને કયું ઉતકો ન દેખાદે યે સખ અપના કુસુર
 હેવો યું દીલમેં નિહા જસેનઝર આંખોમેંહે
 અય સખા અખતો સુનાદે સરવરેલીકી ખખર
 હમ મેરા અટકા હુવા અય બે ખખર આંખોમેં હે
 ગમનહી ઉસકા જો મુઝસે દુર હો અયશાહ દી
 ય તસવવુર આપકા શામોસહર આંખોમેં હે
 કોનસે પરદેમેં હે તું હે કહાં તેરા મુકામ
 તુઝકો નઝરેં હુંઢતી હેં તું કીધર આંખોમેં હે
 હે પસેમુરદન બી તાહેર અપની આંખોમેં તેરી
 ઇસ કહરોએયે હમ અખતક અસર આંખોમેં તેહે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૩

તેરે જલવેકે ખેહોતોંકો હોઘ ખાનેસે કીયા મતલબ
 ઉનહેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનહેં ખાનેસે કયા મતલબ
 સહેરાએ યસરખકી શીઝાયેં દેખને વાલે
 ઉનહેં મુઝઝરે જન્નતકી હવા ખાનેસે કયા મતલબ
 મેરે મોલા ફલક બે ફાયદા મુઝકો સતાતા હે
 ઝીળક દીલએ કે તુજકો મેરે દીલાનેસે કયા મતલબ
 મુનાહોસે મે ગબરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત

તેરે હામીતો હમ હે તુજકા ગભરાનેસે કયા મતલબ
 શીશમેસાકી એ કાસર શરાબે શોક પીતે હો
 જો રીનદે હેં ઉનદેં દુનીયાકે મેખાનેસે કયા મતલબ
 બીખારી હું મેં ઉસરઝઝાકા જોરઝઝાકે મુતલક હે
 મુઝે જોરોકે આજે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
 વહાળી દુશ્મનેદીં હે વોહ મેરા દોસ્ત કયું હોતા
 અજી હઝરત મુઝે એસે કે ચારાને સે કયા મતલબ
 ખુદા તાહેરકો સુરવત દેતો લે રસ્તા મદીનેકા
 ઇસે હીંદુસ્તાનમેં ઠોકરેં ખાનેસે કયા મતલબ

શીર ૭. મઝલ નં. ૮.

ઝુલ્ફમેં ઉનકી હે કાબુલ લાહસે મીલતી હુધ
 ખુશ કલામી હે કલા મુલાહસે મીલતી હુધ
 અમનસીમે સુખહે કયું કરતી હે તુ અટખેલીયાં
 આશહી હે ક્યારમુલીલ હસે મીલતી હુધ
 લાખખને જુમખીશ અખરૂએ હઝરતપર નીસાર
 ચે છુરી હે મદે ખીસમીલાહસે મીલતી હુધ
 હરમેં હરકી હે સમાઈ હરમેં હર કા હે ઝુફર
 કાનસી સુરતહે જશલાહ સે મીલતી હુધ
 લોગ સમઝે કુમખઝઝની શમશકા મતલબયા જોર
 વોહ સદયી કુખ્ખેઝઝનુલાહસે મીલતી હુધ
 આરઝુ ચે હે પળે જા કર મદીને મેં નમાઝ
 મસજીદેનખવી હે બે તુલાહસે મીલતી હુધ

શોક નામતે મુસવ્વિ તાહેર ન ઓડેગા કબી
 ઓળટુંતટોના અતયે ક્યું અલાહસે મીલતી હુઝ

શીર ૯. ગઝલ નં. ૫

મોહમદ પે હુદે ખુદા હો રહા હે
 કેહ ઉમતપે ઉનકી શીદા હો રહા હે
 ચલાહું તસવવુર મે તય્યા કીજનીમ
 ખીયા લેનખી રેહનુમાં હો રહા હે
 કહીં હુખ સકતી હે ઉમ્મતકી કિસ્તી
 કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
 ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા તો દેખું
 કે પરદેમેં દર પરદા કયા હો રહા હે
 ઝપક જાયેં આપે તો દીલ ખોલ ઉઠે
 મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
 અમકને હેં સીને મેં દાગે મુહમત
 ચે ગુલશન અજળ પુર શીઝા હો રહા હે
 ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
 મોહોમદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
 તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
 તેરે દરસે સખ કુચ્છ અતા હો રહ હો
 મેં ઉસ ફખરે મુસુફા શયદા હું તાહેર
 ખુદા જસપે ખુદ મુખતીલા હે રહા હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૬

તુમકો મેહયુમે ખુદા હો તુમસે બળદકર કોનહે
 તુમસે આલા તુમસે અફઝલ તુમસે બેહતર કોનહે
 ખલકમેં મશકુર હે બંદા નવાઝી આપકી
 બનદા પરવર આપસા અયબનદા પરવર કોન હે
 આયતે લોલાક કીસકી શ્વાન મેંનાઝિલ હુમ
 મુન કિરો અયસાન બી અલ્લાહો અકબર કોનહે
 સાફ આતે હેં નઝર આમનએ દીનમેં ફુઝુર
 સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
 લાખખને તુમપે સદકે એક જાં કયા ચીઝ હે
 તુમતો હો હર દીલદે અંદર તુમસે બાહર કોન હે
 શુલશ્ચને કોનોમકાં મેં સન્વરેદીં કે સીવા
 ખુલખુલો બાગેનુબતકા શુબેતર કોન હે
 કીસકે નાલેનો સે તાહેર અરશ કો ઇઝઝત મીલી
 કીસકો યે રૂતબા મીલા એસા પયગ્મર કોન હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૭

કહાં હેં રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
 લગાસે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
 મેરે મોલા મેરી કીચતી લાંવરમેં ફુખ જાતી હે
 લગાદે પાર ખેડેકા શરીના દેખનેવાલે
 દીખાતાહે કીસેરીદવાંન શીઝા શુલઝાર બન્નતકી
 નદે ખેંગે કબી દુશ્તે મદીના દેખને વાલે

અગર વોહ દેખને મોહરેનું યુવત ભોટ હો જાતે
 જ્યેથે મોહરે સુજેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
 તમન્નાહે થેહી દીલકી મીલેતો સુખલું આપે
 ઠકે પાયે શહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
 નથી હાજત કિનહે અયે મુમીનો કુચ્છ ધતર જન્નતકી
 મોઅતરથે મોહોમદકા પસીના દે દેખનેવાલે
 દીખાએ અપને સદેકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાનકો
 બડે ખુશખખતહેં તાહેર મદીના દેખનેવાલે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૮

જહાં મેદીને અહમદકી રસાઇ હોનેવાલી હે
 અયાં કામે મેશ્તાને મુસવ્વિશ હોનેવાલી હે
 લવલલુદ આજ ફુર્યામેં વોહ મેહબુબે ખુદા હોમે
 કેજીનપર શૈફતા સારી ખુદાઇ હોનેવાલી હે
 મીટેગી કુફરકી જીલમત બજે ગાદીનકા ડાંઠા
 યુરાઇ દુર કરનેરા બલાઇ હોનેવાલી હે
 ખુદા આજ આમીનાબીબીકો વોહ ફરજંદ બખશેમા
 હલીમા સાઅદીઆ યે જીસકી ખીમાઇ હોનેવાલી હે
 મલક સલવાત પળતેહેં ફલકગર શૈર બરપાહે
 અરબમેં હુમહે બરધર સફાઇ હોનેવાલી હે
 હુવેહેં ખુશક દરયાએ અરબ સેરાબ પાનીસે
 ચમન સરસખઝહે જલવા શીઝાઇ હોનેવાલી હે
 તીયુરે મગરેબી બોલે યે મશરીકકે પરીનદોસે

ખુતોંકી આજ કાખેસે જુદાઇ હોનેવાલી હે
 થુઝા આયેગા લુટીંગે બહારે ગુલશને બનના
 ગુનેહગારોંકી દોઝખસે રેહાઇ હોનેવાલી હે
 અગર મુશ્કીલ પડી તુઝપર તબલ્લી ચાહીયે તાહીર
 ખુદા આહે તો અબ મુશ્કીલ કુસાઇ હોનેવાલી હે

શેર ૫. ગઝલ નં. ૯.

જો હમદ ઇલાહીમેં દહન ખોલ રહા હે
 તોહીદે કુછમેં શકર ઘોલ રહાહે
 કુરઆન તેરી શાને રહીમીકે ખુદાયા
 રેહમતકી તરાજુમેં ગુનેહ તોલરહાહે
 ગર દીલમેં પળા હે જો તેરી આહકી રસ્સી
 દીલડોલકી માંનીદ મેરા ડોલ રહાહે
 સૈયાદ મુજે કુનજે કદ્દસ ખુલહે બરીહે
 તીલી મેરેપોંજરૈની અબસ ખોલ રહાહે
 કયા ખવાબમેં ગફલત કીપળા સોતાહે તાહે
 ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર ખોલ રહાહે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૦.

રહેપેશે નઝર ચસરબ નગરી યા આરઝુ દારમ
 કટે સુખસે મોરી સગરી હમરીયા આરઝુ દારમ
 તોરી પયું પડે બાદેસબા સુનલે અરબ મોરી
 રસુલીલાહકી લાહે ખબરીયા આરઝુ દારમ

તસવર મેરી આખોમેં બંધે એક કમલીવાલેકા
 જો કાખેસે ઉઠેકારી બદરીયા આરઝુ દારમ
 નહીં ભાતા મેરે દીલકો સહાયાઝાર દુનીયાકા
 મદીનેકી દીખાદીજે બજરીયા આરઝુ દારમ
 લખે કાસર જો દેખેં આપ મુબકો સાકીએ કાસર
 જોખાલી હોતો બરદીજે ગગરીયા આરઝુ દારમ
 કહાં તક હીજરમેં તુળપું સહા દરદે જુદાઇમેં
 બસ અબતો કીજેકીરપાકી નઝરીયા આરઝુ દારમ
 સફરકી દીલમેં ઠાની હે તો ચલ કાખેકો અયતાહેર
 વોહી રસ્તે વોહા મીઠી ડગરીયા આરઝુ દારમ

શેર ૩૨. ગઝલ નં. ૧૧.

આપતય કર ચુકે જબ મુકામે દના
 કોઈ વેહદતકા પડઘા ઉઠાને લગા
 હોઠે ખેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
 અપને બંદોકો જલવાદીખાને લગા
 રેહતા આશીકસે માશુકકમતક જુદા
 આયે જીલ્લીલફારન બહુકમે ખુદા
 લાયેકાસરકા પાની વઝુકે લીયે
 શોક ઝંઝર ફુજરા દિલોને લગા
 આકે દેખાકે સાધારજીન્નો બસર
 ખવાખે રાહતમેં થે ઉમ્મેદાનીકે ધર
 પાયે અકદસસે પર અપને લગે

શોક વસલે ધલાઈ જમાને લગા
 ખવાખ રેહગતસે જમેને શાહે
 હુદા કીયા હુજરમે ફારન દુગાના અદા
 વહાસે નિકલેતો દુલ દુલધા દરપે ખળા
 ઉનકા ખીઠ લાકે સરચત દેખાનેલગા
 સેર સાતોં ફલકકી કરાધ ઉન્હેં
 ચીજ એક એક વહાકી દીખાધ ઉન્હેં
 સારે નખીયું સે હજરત મુલાકી હુવે
 જસને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
 દીયા ધલમેલદુનીકા હકને સખક
 હુવે આપ પર રોશન ચોવદાતખક
 કબી આંખોસેસેહને જો દેખાનયા
 વો તમાશા વે કુદરત દીખાને લગા
 રખખા હજરતને ના લેન પેડુને કદમ
 કયા મુખારીક વોહ શખથી ખુદાકી કસમ
 અર્શકા ધજતકાતોહદામીલા
 સોતી દીસમતકે અપની જગાને લગા
 બાખ જનત વે ચોંહચે જો શાહે ઉમમ
 ખોલે ગીલમાકે આધવે અખરે કરમ
 બળકે હુરને હજરતકે ચુમે કદમ
 ફર્શ આંખોકી રીદનાં ખીછાને લગા
 શાખેં ઝુક ઝુક કે તસલીમ કરને લગી
 મોહ જનનતકે પુલોંસે બંરને લગી

નખમે તુખા લચકર ખનીદા હુગ
 બહરે તાઝીમસરકો ઝુકાને લગા
 નગમે શાદીકે ખુલખુલ સુનાને લગી
 ખીલકે હરએક કલી મુસકરાને લગી
 શાંખે ઝુખને લગી ખરગ દીલને લગે
 નખલ જુનખા હુવે વજદ આનેલગા
 બાખે દોઝખપે પોહુએ જોખતમે રસુલ
 અપની ઉમતકી ગમખાર સાઝાર કુલ
 પહેલાતખા જોયા ઝોર તખટાં સેકમ
 ઉસકો હિદતકો માલીક દીખાને લગા
 શીરતો હજરત પરશ્વાન હોનેલમે
 ધ્યાન ઉમતકા આયા તો રાને લગે
 એસી હાલત ખુદાંસે ન દેખી ગમ
 જોશ દરીયા યે રેહમતમે આને લગા
 હુકમ આયાકે મેહખુખ ડરતા હેકયુ
 અપની ઉમતકાગમ છતના કરતા હેકયુ
 સખદો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેખઝા
 એસાબેકલન હો દીલ કીઝાને લગા
 સુનકે ધરશાદે બારીયે શેહને કહા
 તેરી રેહમત કે કુરબાન બારે ખુદા
 મુઝકો ઉમતકી બક્ષીસ કામુઝદા દીયા
 નાઝ મેરે તો એસે ઉઝાને લગા
 હોકે રખસત જમઆયે હખીમે ખુદા

દીનકો જુગલમે જખકા કિરયા ઠઠા
 બોલે સમ્યેહો વુમ અમ નખી મુસ્તુકા
 જોર અણુબહેલ જુ ઠાળતાને લગા
 હાલ હરએકકા તાહેર વું સખકો સુના
 બે મુનાસીળ થા દોનોકો હીરસા મીના
 સમ્યે દુન્યામે સીદીદ અકબર હુવે
 જુઠા દોઝખમેં જાકર ઠીકને લગા

સૌર ૭. ગઝલ નં. ૧૧.

હય દલીલે કુલ્લે નકસીન સખ ફના હો જામને
 હમલી એ તે રાહીત મુલક બકા હો જામને
 કબલીતક સાથ દેંગ દોસ્તાને બેરીયા
 જામકર મઝીમેં જ પ્યારે જુદા હો જામને
 હાય ખાલી બોધને દુનીયાસે દોલત છોડકર
 માલિક માલીક અઝીઝે અકરૂયા હો જામને
 હોગયે જોલાદસે મા બાપતો મર કર જુદા
 ખુલદમેં જમ મોમીનો સખ એક જ હોજામને
 જતેજ કુચ્ચ કામ કરવો આખીરતકા ગાશીલો
 મરતે હમ બેશાર સારે દસ્તોપા હો જામને
 પેહલવાં કયા કર રહેહે જસમ કે આઝાપેનાઝ
 કબરમેં કીડે કોડેકી ગીઝા હો જામને
 દેખકર મરકદમેં તાહેર સરવરે દીઠા જમાલ
 આશીકે જાં જાઝ કદમેં પર શીદા હો જામને

શોર ૭. મઝલ નં. ૧૨.

જળ ખ્યાંતુરેશ હે ઝમન આગયા
 ખીન ચમન ખીન ચમન ખીન ચમન હો ગયા
 ડરકે સૈતાન પહાડોમેં જાકર છુપા
 બેવતન બેવતન બેવતન હો ગયા
 સારે કુકારજીને સે બેઝારથે
 એકમરન એકમરન એકમરન હો ગયા
 કાંટે કાંટેકા ચસરબકેથાંયે ખુશી
 જાંવતન નસરતન ચાસનન હો ગયા
 ખાક જલ જીનકે જેરતસે બુજહલકા
 તનબદન તનબદન તનબદન હોગયા
 મીસલે બુલબુલ મસરતસે મુરજે સહર
 નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હો ગયા
 ખુશ હેળાયે તાહેરને જીકે નખી
 દીલગમન દીલગમન દીલગમન હોગયા

શોર ૧૮. મઝલ નં. ૧૩.

વોહ નીશાને કુદર મીટા ગયે બખુદા ખુદાસે મીલા મયે
 યે કીયા ખુદાકે હબીબનેકે બુતોકા કલમા પહા મઝમે
 રહે કુદર શીકસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગયે
 હમે ઇસડગર યે ચલામયે કે હર એક બલાસે બચા મયે
 મુઝે યુંબુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે

મેરે પરદા પોશહે મુસ્તુફા જો બદોંકે એવ છુપા ગયે
 મેં ફસાયા બેઢરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકા અપની પનાહમેં
 જીને ખલકકેહતીહે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
 કબી રાતે રાતે જો સોગયા તોનઝારા આપકા હોમયા
 મુજે ખવાબમેં નઝર આ ગયે મેરે સોતે ભાગ જગા ગયે
 ઉઠે સાતપરદે હીજબકે બહ પાયે શોક જનાબ કે
 હુંમં જાનેં રાઝ વન્યાઝરી જો હુઝુર પેશ ખુદા હો ગયે
 યે ખીયાલ થા જીને રાઝો જબ હમેં હાજીહાજી કહીંગેસબ
 વોહનખીકરેઝયે પાકપર ગયે ધસ ગરઝસે તો કયા ગયે
 જો શીરાકે શાહમેં ધુલગયે તો ગુનાહ સબ ચહીં ધુમ ગયે
 બયા ખુન દીલ ઉસેપીમયે રહાબખતે દીલ ઉસે ખાગયે
 તેરે બાદ તાહીરેનાતખવાન યે કહીંત્રે ભોગ જહાં તહાં
 વોહ કલામ લીખખાહે નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગયે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૧૪.

જા રહાહું ઉતકે કદમોપર મચલનેકે લીયે
 હસરતેં દીલમેં તળપતીહે નીકલનેકે લીયે
 બીસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીઝે હીજકો
 યાનખી મબખુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
 યા મોહોમઃ નફસ શેતાનસે બયા લીજે મુઝે
 મુસત એદ હય અઝદહા બનકર નીગલનેકે લીયે
 ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીઅતકી સળક

કયા મીલા હે સાફ રરતા મુજકો ગલનેકે લીયે
 મરતે દસ તક બી રહા યુજહલ દુશમન આપકા
 આપદોઝખમેં ગયા કમ બખત બલનેકે લીયે
 સર ઉઠાશે જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશી
 મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલને લીયે
 કરશે જો કરના હે ગાશીત મોત હે સરપર ખળી
 સુખહ ગુઝરી શામ આય દીન હે ઢલનેકે લીયે
 યે ન છોગેગી કીસકો દમ નીકાલે ગી બર
 હે અબલકા દાવ એકદીન સખપે ચલનેકે લીયે
 કેસે કેસે ચાર હથદમ ચલ દીયે મુએઅદમ
 રહે ગયા તાહેર કંઈ અફસોસ મલને કે લીયે

શૈર ૭. મઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી ઉમ્મત રહેગી
 તો દીલપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
 મોહોબત મુજહે અપની ઉમત સે ચારખ
 હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
 ન બખશોગા જમ તક સખ ઉમતકો ચારખ
 હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
 જોએક ઉમતી મેરઃ દોબખમેં હોમજ.
 તો મેહરખ મુજસે બી જનત રહેગી
 બવક તે વીલાદત બી ઉમતકા ગમ થા

લહદ મેં બી હસકી મોહોળત રહેગી
કયા મતકે દીનમંચ પરજાન હુંગા
તેરે ફજલ સે દીલકે કુવત રહેગી
રહેગા સદા નામ બાકી ખુદા કા
ન તાહેર ન તાહેરકી સુરત રહેગી

શૈર ૭. ગઝલ નં. ૧૬.

યાનખી આપકી દુરકત તો મવારાહી નહી
કોઈ તુમ સા મુઝે દુનીયામે પ્યારા હ નહી
આન કર દામને રહેમત મેં છુપાશે મેલા
હું ગુનેગાર કહીં મેરા ગુજરા હા નહી
આસરા હે તો ફક્ત અપને ખુદાકા હે મુઝે
અબ ઠીસીકા મુઝે દુનીયામે સહાનહા નહી
હુસ્ને યુ સુફમે બી હે હુસ્ને મો મ પ્યારા
કોઈ ઇસ જ્ઞાનકા મેહખુબ દીલ આરહ નહિ
હે મરીઝાને મોહબતપે ખુદાકી રહેમત
વોહ દીયા દરદ કે જીસ દરદકા યાનહી નહી
હેં બહોત આપકી દુરકતમેં પરજાં ખતર
એક ફક્ત ગમસે ખુરાં હાલ હમારાહ નહી
ફેરલી સાફ અઝીઝાને નીગાહેતાહે
હમતો સખકે હે મગર કોઈ હમારાહી નહી

સવાલ વ જવાબ.

કીકયું ન લુટે મઝે વસલે ચારકે
 ચાર દીન તો ચેહી હંચ બહારકે
 કયું ન જોખન દીખાએ સવારકે
 ચાર દીન હંચ ચેહી લુટ મારકે
 પાન ખાકર બખોકો રચાને લગે
 વોહ તો હંસ હંસ કર દંદા દીખાને ભગે
 બીખરે મુલજનમેં દાને અનારકે—ચાર
 કોઈ તડપે કોઈ હો સીસકતા હુવા
 ચોર ગુલ હો હરસીન્તકે ધ્રે મેરા દીલ લીયા
 કેઈ બેખુદ હુવા આહા મારકે—ચાર
 દેખ લેના હઝારોંકે સર જાએંજે
 દીલ મેલાખોંકે બાબે ઉતર જાએંજે
 તુમ જો ચલતી હો સીના ઉભારકે—ચાર
 કેઈ મર જાએ જાને હમારી બલા
 મેલા ચદરોજ દય શીર જવાની કહાં
 હમ ચલે કીયું ન સીના ઊભારકે—ચાર
 બઝમ અગયારમેં યું નજા યા કરો
 કોઈ સમજાએ તો ઉસકો સમજા કરો
 સદકે જાજિં મંચ તીરછી નીગાહકે—ચાર
 બઝમે—અગયાર મેં હુસ્નકે રોખસે
 ચે કીસે હોસલા હય કે ઊફ કર સકે
 હાથ રહે જાએં સીનેપે મારકે

કહ કુશાં માંગ પર ચોટ હો જવેગી
આજ અગીયાર સે ચોટ હો જવેગી
ધરસે નીકલે વો ઝુલકે સવારકે

આશુક

કયું ન કહ કુશાં માંગ પર ચોટ જા
મેરે અલ્લાહને હુસન ઐસા દીયા
સદકે જાઉં મૈ પરવરદીગારકે

આશુક

માતા હમને કે તુમહેં હુસન ખુશ દેતા હય
પર યે અંદાજ તુમહેં કોન સીખા દેતા હય

આશુક

પેટ માદર સે કોષ સીખકે આતાહી નહીં
ચાહને વાલાહી કમખખત સીખા દેતા હય

પલ્લો છોડો સજન ઘર જ નારે.

આશુક

દેખો સીતમ-યે ઇશક કે કયા કામ કર ગઇ
મએ જોપીયે સરાયકી પીતેહી ચડ ગઇ
સુખહા હોગી કરું કયા બહા નારે

આશુક

આ લપટ સીનેસે જાલીમ કયું હમેં તરસાય હય
દીલકે તરસાનેસે જાલીમ અર્શખી હીલ જાયે હય
અજ ન છોડું યેહી દીલમેં કાનારે

માશુક

આપકી આંખોને દેખો યે કયા કામ કીયા
પ્રુદ તો બદનામ હુવે ઐર હમે બદનામ કીયા
કબી હમસે ન દીલકો લગાનરે

આશક

હમે કહેના હય કુછ તુમસે મગર હમ તુમસે ડરતે હૈ
અગર કહે હો તો કહે દેંગે કે જાની તુમપે મરતે હંય
નહીં અમ તેરે સીતા કોઇ ઠીકાનારે

માશુક

મેરી બેલી સુરત પે શીદ ગર જાત કરતે હો
મૈ તુમસે પુછતી હું મુઝપે કુછ એહસાન કરતે હો
જરા દીલકો તુમ અપને સમઝનારે

આશક

યે અચ્છી દીન ધગી હૈ હર ધડી હર વકત હરદમકી
કબી ગુરસા કબી ગાલી કબી ધુરકી કબી ધમકી
હાન આશકપે રહમતો ખાનારે

માશુક

યકીં જાતો નહીં કુછ ખયર સાહેબ આપકે દમકી
હમારી ગાલીયોંમે આજ કલ તાસીર હય સમકી
હુવા ના હકપે તુ હમ દીવાના રે

આશક

બોસે તેરે આરીજો ગુલશામકે
લા મુઝે દે દે તેરે કીસ કામકે
ગુલે આરીઝ કે બોસે દીવાના રે

આશુક

ખોસે મેરે આરીજો ગુમ હામકે

બે નહીં સકતા કોઇ બે હામકે

જરા મુંઢકો તુમ અપને બનાના રે

આશુક

દર લીજએ આજ તો વખદા ખોસો દીનાર કા

દીલ તોડતે નહીં કોસી ઉમ્મીદ વારકા

શરતે ઉલફત જરા તો નીબાના રે

આશુક

માલુમ હુવા તુ આશીકે કયદા હય અય બશર

અમ્મજા મંયવઅદા કરતી હું ઠલ આના મેરે ધર

જરા આના તો સીટી બળનારે

ગજલ—સવાલો જવાબ.

સવાલ—અદા માર ડાલેગી જને તુમ્હારી,

સદા ન રહેગી જવાની તમ્હારી,

જવાબ—મડક પન મેં રહે ઝીદ હૈ જાની તુમ્હારી,

અબી દેખની હૈ જવાની તુમ્હારી,

સવાલ—હહા મંયને દયરો તો ખોલે રહે હંસ કર,

નહિં શીર સુનેજે કહાની તુમ્હારી,

જવાબ—તુમ હમ મરીખોંસે કયા પુછતે હો,

ખુદા કા હરમ મહેરબાની તુમ્હારી.

સવાલ—હીયા દામ તુમને જુદાઇ કા મુઝકો

યેહી એક રહેગી નીશાની તુમહારી,

સવાલ—રહો આપને આપે મેં બાહાર ન નીકલો,

કહીં ફટ ન જાએ મ્યાની તુમહારી

જવાબ—નહિં ચુસ્ત સીલાવર પહેના કરો તુમ,

કે ફટતી હૈ ચુંહી મ્યાની તુમહારી

સવાલ—જ્યાં અપની રોકો રહે તાકીદ હૈ મેરી,

નહિં આંખ કર દુંગા કાની તુમહારી,

જવાબ—ચશ્માચુપ રહો અપને ધર જાકે બચઠો.

હસીમેં બલાઇ હૈ જાની તુમહારી,

સવાલ—કહાં સે રહે સીમા હૈ મીસરે ચુરાના,

જુલા દુંગા મંચ શરેર ખવાની તુમહારી

જવાબ—શાધર મંચ ખુદ હું તખલુસ હ આજાદ,

જુદા દુંગા મંચ જુખાની તુમહારી,

જવાબ—ન લુગેંત્રે એહસાન પીછાએ તુમહારી

સજા દે ગણ જબ જવાની તુમહારી,

સવાલ—ફપટે કા પલ્લુ ઝટક કર ન ચલના,

કમર બલ ન ખા જાએ જાની તુમહારી,

જવાબ—સલામ સે હસકો તુમ ખાલી ન રખના,

બીગડ જાએગી સુરમા દાની તુમહારી,

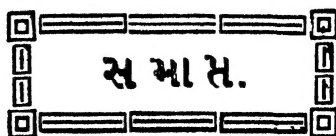
કંવાલી

નિગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હં

તુર વાલે તેરી તન વીર લીયે બેઠે હં,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હં
 તેરા નામ અલ્લેકસે હે સુર તેરા નામ દાલપે ખતમ હે
 તુમસે અંઝા કેન હે દીલ લો જીગર લો જાન લો
 સમ તુમહારે વાસ્તે હે દીન લો ધમાન લો
 લેકીન ધતની શરત હે ઇસમેક કેના માનલો
 મંય હું દીવાના તુમહારા તુમ મુજે પહેચાન લો
 તુર વાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હં
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હં
 દીલ મેરા ચાક કીયા ઉસને યે કેહકર મુજસે
 દેખતા હું મંય તેર દીલકી તમન્ના ક્યા હે
 દીલ ચીર તે હો મગર ધતના રહે ખ્યાલ
 દીલ મંય ઇશક મે હજુઅકી તેહરીર લીયે બેઠે હં
 ગોર મજનું પે કીસીને પુછા યે સુખન
 ઇશક લયલી અગબી બાકી હય તેરી વો ખુશતન
 કબરસે ચીલ્લાકે ખોલા ફાડકે મુંહસે કફન
 હુસ્ન બે ખુન્વાદ બાશક આશક બે ખુન્વાદ નેરત
 ફુર કેતી થીં કે હમ લેનેકો આયા કરતે
 આપ ઇસ તરાહસે હરરોઝ ખુલાયા કરતે
 ગુલશને દહરસે ગુલ તોડકે બાયા કરતે
 અપને કપડુંકા પસીનેમે જસાયા કરતે

આપકો તખ્ત ઝમરૂપે ખીઠાયા કરતે
 સામને હમ યું ખડે હોકે સુનાયા કરતે
 હુરે જન્નતકો તુમારક હો ફલકકો તારે
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 હાલ કુરકત કયા લીખું તુમ આપ આકર દેખલો
 યા મેરે મવલા મુજે તુમ ખુદ ખુલાકર દેખલો
 દોહી કસમેં દે રહાહું આપકે સરકી કસમ
 તુમ મેરે હો જાવ યા અપના બનાકર દેખલો
 ખાનએ કુદરતે મેહબુબ ઇશરબી ઝુકના
 હમબી ખીગળી દુઈ તકદીર લીયે ગેઠે હંચ
 મંચ બે કલ ધરસે ચલા એક દસ્ત વીરાંકી તરફ
 વહશતે દીન લે ગઇ ગોરે ગરીબાંકે તરફ
 કયા બતાડે મંચ વહાં કયા કયા મુજે આયા નઝર
 કુછ ગોર કર દેખા હે કે કાબુસે નહી અતતક જાગર
 વો ઉદાસી યા કે દીલપે એક ઉદાસી જાગર
 રહબી ચરરા ગઇ આવાઝ બબકે ચે સુતી
 ખુખીયાં સારી ઝમાનેકી ઝમાનેકા મીઠી,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 આપકી કબર મંચ હાય મુહમ્મદકી સદા
 લે ચલે કબરમે દરદ નહાને મેહબુબ,
 તેરેહી દસ્ત મંચ તારીકી મદ્દન અકબર,
 હોગી મદ્દન મેરા ચે હાગ નીહાં ખદખુબ.
 ચકકરો દીલહી ન પુછો તુમ અય હમનશી
 નીગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હંચ

પુરખતે મજનું પે એક દીન લયલા મેહમીલ નશી
 ભાકે બોલી મેરે પ્યારે મેરે પ્યારે મેરે મજનું દુલ નશી
 હુશને જે ખુન્યાદ થા અખ હો ગયા મુઝકો ચકી
 આ ગલે મીલ લે કે પાઝે ચેન ચે જાને હઝી
 કબરકા ગોશા ફટા મજનું ને દી ઇતની સદા
 હમ જે અપના દીલ દીલગીર લીયે બેઠે હં
 આજક મેહબુબકી તસવીર લીયે બેઠે હં
 પુરવાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હં
 એક દીન તુમને જે મજનું કા કહી દેખાયા
 સુખકર ઈશ્ક મંચ લયલાકે હુવા થા કાટા
 કયા કહેં હાલ જ્યાં ઉસકે તને બાગીરકા
 મુંઢયા મગરીબકી તરફ ઓર તરાકા ઇલમયા
 હસ જાપે કબી યાસીન પઢી જાતી થી,
 લખ જે હીલતે થે તો વો સાફ સદા આતી થી,
 ખા મજે કુદરતે મેહબુબ ઇશરબી ઝુકળ
 હમબી ખીગડી હુઝ તકદીર લીયે બેઠે હં
 મનઝીલે ઇશકમે મોહતાબ નહી હં હમદમ
 કેસ ફરહાદકી જાગીર લીયે બેઠે હં
 તુમ જે ગયરોંગી મહોબ્બતકા લીયે બેઠે હં
 હમ તુજકા ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હં

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

તૈયાર હય. શૌકીનો કે લીચે. તૈયાર હય.

હદીયતુલે મુસ્લેમીન યાની અફરીયાતે દીન	કી. ૦-૮-
કી. મલીક મહોમદ વ ગેતી અફરોજ	કી. ૦-૮-
કી. મૈતુન મહમદહનીફ	કી. ૦-૪-
કી. હાતમતાઈ (ખાતરખીર)	કી. ૧-૪-
કી. શાહજાન શાહપરી	કી. ૦-૪-
ગઝલે હિન્દ (ગઝલ કવ્વાલીકા ખડા મજમુઆ)	કી. ૧-૦-
ગઝલે હિન્દ (છોટી)	કી. ૦-૬-
ઈસ્લામકા આંદ (ગઝલ કવ્વાલી)	કી. ૦-૪-
શાહી કવ્વાલ (.....)	કી. ૦-૪-૦
આશકોની ઈદ (.....)	કી. ૦-૪-૦
ઝવહરે મેહરીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
પરસ્તાને મેરીલ (.....)	કી. ૦-૧૬-
ગરીબ હલીમા (ઇસ્લામી નોવેલ. ભા. ૧ ૨)	કી. ૦-૧૨
ફેનોઆફ ગાયન સંગ્રહ (તરખીર સાથે) .;	કી. ૧-૦.

એ શિવાય હમારે યહાં બહોત ફીશમેકી ગઝલોં, જખા સાથ નાટકો, ગાયનો, કીસ્સા, કહાની, મીઝાદત, વગયંરા, વગય કીતાબો, અચ્છી ઔર કીફાયત દામસે મીલતી હય.

ગુજરાતી હર્ફ ઉર્ફુ જખાન, ઉર્ફુ હર્ફ ઉર્ફુ જખાન બે ચાર વે મીલેગી. મીલનેકા પત્તા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદખાઈ બુકશેલ

ટાવર રોડ, અલાયાકી બાડીકે સામને-મુરત.

